

אלו נערות פרק שלישי כתובות

למ.

עין משפט נר מצוה

כט א מיי פ"ב מהל' אבות ה' ב טור ש"ע י"ד סימן ל"ג סעיף א בהג"ה:
ע ב מיי פ"ב מהל' עברה ה' טו סמג עשין נד טור אה"ע סימן קנ"ו:
עא ג מיי פ"ב מהל' ע"ב ד מיי פ"א מהל' מדיס ה' ט סמג לאון רמב"ט פ"ד סי' ל"ד סעיף ה':
עג ה מיי פ"ב מהל' עברה ה' ט סמג עשין נד טו"ש"ע אה"ע סי' קנ"ו סעיף א':
עד ו מיי פ"א מהל' ג ע"ג טו"ש"ע ש"ס סעיף ג':
עה ז מיי פ"ב מהל' טו"ש"ע ש"ס סעיף ד':

תוספות ר"ד

תניא בא עליה ונשאת לעצמה הואיל ובגרות מוציאה מרשות אב. פי' שלא מצונו שזכתה לו תורה בבחו אלא מכר בקטנותה ושאר שבת מתוך כנון קנסה ומעשה ידיה בנערות כדילפי לקמן כפי נערה ונשואין נמי מוציאין מרשות אב. פירוש כדאשכחן בהפדת נדרים דכ"י שלא נשאת אביה מפר נדריה ומנשאת איה יכול להפר. מה בגרות בא עליה ובגרה לעצמה דכתיב ונתן האיש אתה שוכב עמה לאבי הנערה. אם היא נערה בשעת בנייה אף נשואין בא עליה ונשאת לעצמה: מתני' המפתה נותן ג' דברים והאונס ד' המפתה נותן ברשת ופגם וקנס מוסף עליו אונס שנותן את הצער מה בין אונס למפתה האונס נותן את הצער והמפתה לכשיצא האונס שותה בעצמו. פי' בכלי שבוה לו לשתות בו כלומר ע"כ שאנה דכתיב לא יוכל לשלחה כל ימיו והמפתה אם רצה להוציא מוציא. פי' האונס נותן מיד אצ"פ שוכסח שבאמר נתן האיש השוכב עמה לאבי הנערה חמשים כסף ולו תהיה הנערה והנמי ודרש' תו לו אתה כופה ולא לה:

שליש נשים משמשות במוך. פי' צקונטרס מותרות לשמש במוך אלע"ג דשאר נשים אסורות משום השחתת זרע ואין נראה לר"ת דהא קטנה ואילונית מותר לשמש בהדייהו ולא הוי השחתת זרע כיון שהוא דרך תשמיש ומפרש ר"ת משמשות לריכות לשמש במוך אחר תשמיש וענה טובה קמ"ל ולר"י נראה לקיים פי' הקונטרס דברש נדה (דף ג.) משמע שהמוך הוא צמיעה כל ענה והוי משמש על האצנים ועל העלים ולא דמי תשמיש קטנה ואילונית ועוד אפילו היתה נותנת מוך אחר תשמיש אסורה דלף על פי שאינה מלווה על פריה ורביה מ"מ אסורה היא להשחית זרע כדמשמע בנדה (דף ג.) דתנן כל היד המרבה לדקוק צנשים משוחתת צנשים תיקלץ ומפרש בגמרא משום דנשים לאו צנות הרגשה ניהו משמע דלס' היו צנות הרגשה הו' אסורי ויש לדמות ללאו צנות אסור הרגשה ניהו קאלמר: ור"י תימא בציר הוא בו' והא בלבר קאלמר. צקונטרס

(צקונטרס דף עט.) ל"ג ליה דבללו בלנד משמע טפי לאו: בא עליה ונתארסה מהו. לר"י עקיבא דמתני' קא מיעביא ליה דלמר נתארסה ונתגרסה קנסה לעצמה דמי אמרינן כיון שיצאה מרשות האב לענין קנס יהא קנסה לעצמה או ללמא כיון לענין שאר מיילי לא נפקא מרשות האב יהא קנסה לאציה אצל לר"י עקיבא דכרייתא פשיטא דקנסה לאציה ולר"י יוס' הגלילי נהי דלמר אין לה קנס נמי לא מיעביא ליה דהא דלין לה קנס לאו משום מיפק מרשותא דאב היא אלא גזירת הכתוב הוא דלין לה קנס ולא נפקא צאירוסין כלל מרשות אציה דאב זכאי צקונטרס וצמיעה ידיה אלע"ג ולא קאלמר לר"י עקיבא צדיקא מהו משום דהלכה כר' עקיבא מחזירי: הואיל ונישואין מוציאין מרשות אב פי' צקונטרס דילפינן מהפדת נדרים ואלע"ג דק"ל דמונחא מאיסורא לא ילפינן ה"מ לאוקמה צרות אב הוא דלא ילפינן ממונחא מאיסורא אצל לאפוקי מרשות אב ילפינן שפי' מהפדת נדרים דצבסרל מועטת פי' להוליאיה מרשות אב ור"י צ"ד אצרהס פי' כיון דגלי לן קרא דלאוקמה צרות אב איסורא וממונחא שוין ה"ה לאפוקי ט' ור"י מפרש דנישואין מוציאין מרשות אב מדדרישין איש אמו ואציו מיראו איש סיפק כו' אשה אין סיפק צדיה לעשות ולא נהירא דמעשה ידיה אינו לצעל מן התורה: מה בגרות בא עליה ובגרה לעצמה. פירוש דהא

ממון וקשה דה"נ נישואין מוציאין מרשות אב אצל לענין ממון ואמאי צריך למילף מצוגרת ונראה דבא עליה ובגרה לעצמה נפקא לן מונחא לאצי הערה דדרשין לאצי הנערה ולא לאצי צוגרת: צער דמאי. קשה לר"י דמאי קא מיעביא ליה וכי לא ידע הש"ס שיש צער גדול לצמולה צביאה ראשונה וכמה קטנות חולות מזה וכו' דמאחזר צער פשיטא ליה להש"ס דפטור שהרי סופה להצטער צדק תחת צעלה והא אציה כמה תנאי צבכונס (צ"ק דף נט.) דלא חיישי לכחש גופנא פירוש דבר שסופו להיות צד ונראה לר"י דצער צעילה משום תאוות תשמיש אינו צא צשעת

תשמיש אלא אחר כך וכל צער החצלה דמחייב היינו אותו צער הצלה או צער המשלם את הצער שפופה שפופה וימי מעברא והתני רב ביבי קמיה דרב נחמן שלישי נשים משמשות במוך אלו הן קטנה ומעוברת ומניקה קטנה שמא תתעבר ותמות מעוברת שמא תעשה עוברה סנדל מניקה שמא תגמול את בנה ואיזויה קטנה מבת אחת עשרה שנה ויום אחד עד שתיים עשרה שנה ויום אחד פחות מיכן ויתר על כן משמשת כדרכה והולכת דברי ר"מ והכמים אומרים אחת זו ואחת זו משמשת כדרכה והולכת ומן השמים ירחמו משום שנאמר ישומר פתאים ה' וכי תימא דאייעברא כשהיא נערה ואולידה כשהיא נערה ובשיתא ירחי מי קא ילדה והאמר שמואל א"א אין בין נערות לבגרות אלא ששה חדשים וכי תימא בציר הוא דליכא הא טפי איכא הא אלא קאלמר אלא הכי קמיעביא ליה יש בגר בקבר ופקע אב או דלמא אין בגר בקבר ולא פקע אב מר בר רב אשי בעי לה הכי מיתה עושה בגרות או אין עושה בגרות תיקו בעי מיניה רבא מאבוי בא עליה ונתארסה מהו א"ל ימי כתיב ונתן לאבי הנערה אשר לא ארוסה ולמעמך הא דתניא בא עליה ונשאת לעצמה מי כתיב ונתן לאבי הנערה אשר לא נשואה הכי השתא התם הואיל ובגרות מוציאה מרשות אב ונישואין מוציאין מרשות אב מה בגרות בא עליה ובגרה לעצמה אף נישואין בא עליה ונשאת לעצמה אלא אירוסין מי קא מפקי מרשותא דאב לגמרי הא תנן נערה המאורסה אביה ובעלה מפירין לה נדריה: מתני' המפתה נותן שלשה דברים והאונס ארבעה המפתה נותן בושת ופגם וקנס מוסף עליו אונס שנותן את הצער מה בין אונס למפתה האונס נותן את הצער והמפתה אינו נותן את הצער האונס נותן מיד והמפתה לכשיצא האונס בעצמו מרשות אב רצה להוציא מוציא כיצד שותה בעצמו אפילו היא חוגרת אפי' היא סומא ואפילו היא מוכת שחין ונמצא בה דבר ערוה או שאינה ראויה לבא ביישראל אינו רשאי לקיימה שנאמר ואלו תהיה לאשה אשה הראויה לו: גמ' צער דמאי אמר אבוב דשמואל צער שחבטה על גבי קרקע מתקיף לה רבי זירא אלא מעתה חבטה על גבי שיראין הכי נמי דפטור וכי תימא הכי נמי והתניא ר' שמעון בן יהודה אומר משום רבי שמעון אונס אינו משלם את הצער מפני שפופה

השוכב עמה לאצי הנערה אס נערה היא צשעת נמינה: אציה ובעלה. ואינו מופר עד שיפרו שניהם: מתני' לקמן [מ]. מפרש להו: האונס נותן מיד. לאציה אצ"פ שכונסה: נשואיה. בגמרא (ע"ג) פריך אטו אשתו היא ונפרש לה לכשלא יכנסו דאם כנסה אינו נותן קנס כדכתיב מהר ימהרנה לו ואם מאן ימאן וגו' כסף ישקול אצל אונס כתיב ונתן חמשים כסף ולו תהיה על לאשה: שופה בעליו. בכל שצחר לו לשתות צו לומר על כרחו ישאנה כדכתיב לא יוכל לשלחה כל ימיו (דברים טז.) שפופה

ממון וקשה דה"נ נישואין מוציאין מרשות אב אצל לענין ממון ואמאי צריך למילף מצוגרת ונראה דבא עליה ובגרה לעצמה נפקא לן מונחא לאצי הערה דדרשין לאצי הנערה ולא לאצי צוגרת: צער דמאי. קשה לר"י דמאי קא מיעביא ליה וכי לא ידע הש"ס שיש צער גדול לצמולה צביאה ראשונה וכמה קטנות חולות מזה וכו' דמאחזר צער פשיטא ליה להש"ס דפטור שהרי סופה להצטער צדק תחת צעלה והא אציה כמה תנאי צבכונס (צ"ק דף נט.) דלא חיישי לכחש גופנא פירוש דבר שסופו להיות צד ונראה לר"י דצער צעילה משום תאוות תשמיש אינו צא צשעת

תשמיש אלא אחר כך וכל צער החצלה דמחייב היינו אותו צער הצלה או צער המשלם את הצער שפופה שפופה וימי מעברא והתני רב ביבי קמיה דרב נחמן שלישי נשים משמשות במוך אלו הן קטנה ומעוברת ומניקה קטנה שמא תתעבר ותמות מעוברת שמא תעשה עוברה סנדל מניקה שמא תגמול את בנה ואיזויה קטנה מבת אחת עשרה שנה ויום אחד עד שתיים עשרה שנה ויום אחד פחות מיכן ויתר על כן משמשת כדרכה והולכת דברי ר"מ והכמים אומרים אחת זו ואחת זו משמשת כדרכה והולכת ומן השמים ירחמו משום שנאמר ישומר פתאים ה' וכי תימא דאייעברא כשהיא נערה ואולידה כשהיא נערה ובשיתא ירחי מי קא ילדה והאמר שמואל א"א אין בין נערות לבגרות אלא ששה חדשים וכי תימא בציר הוא דליכא הא טפי איכא הא אלא קאלמר אלא הכי קמיעביא ליה יש בגר בקבר ופקע אב או דלמא אין בגר בקבר ולא פקע אב מר בר רב אשי בעי לה הכי מיתה עושה בגרות או אין עושה בגרות תיקו בעי מיניה רבא מאבוי בא עליה ונתארסה מהו א"ל ימי כתיב ונתן לאבי הנערה אשר לא ארוסה ולמעמך הא דתניא בא עליה ונשאת לעצמה מי כתיב ונתן לאבי הנערה אשר לא נשואה הכי השתא התם הואיל ובגרות מוציאה מרשות אב ונישואין מוציאין מרשות אב מה בגרות בא עליה ובגרה לעצמה אף נישואין בא עליה ונשאת לעצמה אלא אירוסין מי קא מפקי מרשותא דאב לגמרי הא תנן נערה המאורסה אביה ובעלה מפירין לה נדריה: מתני' המפתה נותן שלשה דברים והאונס ארבעה המפתה נותן בושת ופגם וקנס מוסף עליו אונס שנותן את הצער מה בין אונס למפתה האונס נותן את הצער והמפתה אינו נותן את הצער האונס נותן מיד והמפתה לכשיצא האונס בעצמו מרשות אב רצה להוציא מוציא כיצד שותה בעצמו אפילו היא חוגרת אפי' היא סומא ואפילו היא מוכת שחין ונמצא בה דבר ערוה או שאינה ראויה לבא ביישראל אינו רשאי לקיימה שנאמר ואלו תהיה לאשה אשה הראויה לו: גמ' צער דמאי אמר אבוב דשמואל צער שחבטה על גבי קרקע מתקיף לה רבי זירא אלא מעתה חבטה על גבי שיראין הכי נמי דפטור וכי תימא הכי נמי והתניא ר' שמעון בן יהודה אומר משום רבי שמעון אונס אינו משלם את הצער מפני שפופה

סימני נערות אינה אסרה להיות צוגרת אלא ששה חדשים, ופעמים שהיא ממרתה לבגור וקיימה יכריס צדיה דמתן ממסת נדה (מז). פנה בוסל וזמל (קדושין טז). נערה המאורסה. להכי נקט נערה דדוקא נערה שהיא צרות אציה דכתיב נעוריה בית אציה (דברים טז).

ומי מעברא. צקונטרס או נעירות כשהיא בת קנס שתלד נעירות: משמשות במוך. מותר להן לשמש במוך ואין כמשמיות זרע: שמה יעשה עוברה סנדל. שאם תתעבר עובר שני פוחת השני את זורת (א) הראשון ודומה לסנדל שהוא דג צפים: שמה תגמול את בנה.

ומי מעברא והתני רב ביבי קמיה דרב נחמן שלישי נשים משמשות במוך אלו הן קטנה ומעוברת ומניקה קטנה שמא תתעבר ותמות מעוברת שמא תעשה עוברה סנדל מניקה שמא תגמול את בנה ואיזויה קטנה מבת אחת עשרה שנה ויום אחד עד שתיים עשרה שנה ויום אחד פחות מיכן ויתר על כן משמשת כדרכה והולכת דברי ר"מ והכמים אומרים אחת זו ואחת זו משמשת כדרכה והולכת ומן השמים ירחמו משום שנאמר ישומר פתאים ה' וכי תימא דאייעברא כשהיא נערה ואולידה כשהיא נערה ובשיתא ירחי מי קא ילדה והאמר שמואל א"א אין בין נערות לבגרות אלא ששה חדשים וכי תימא בציר הוא דליכא הא טפי איכא הא אלא קאלמר אלא הכי קמיעביא ליה יש בגר בקבר ופקע אב או דלמא אין בגר בקבר ולא פקע אב מר בר רב אשי בעי לה הכי מיתה עושה בגרות או אין עושה בגרות תיקו בעי מיניה רבא מאבוי בא עליה ונתארסה מהו א"ל ימי כתיב ונתן לאבי הנערה אשר לא ארוסה ולמעמך הא דתניא בא עליה ונשאת לעצמה מי כתיב ונתן לאבי הנערה אשר לא נשואה הכי השתא התם הואיל ובגרות מוציאה מרשות אב ונישואין מוציאין מרשות אב מה בגרות בא עליה ובגרה לעצמה אף נישואין בא עליה ונשאת לעצמה אלא אירוסין מי קא מפקי מרשותא דאב לגמרי הא תנן נערה המאורסה אביה ובעלה מפירין לה נדריה: מתני' המפתה נותן שלשה דברים והאונס ארבעה המפתה נותן בושת ופגם וקנס מוסף עליו אונס שנותן את הצער מה בין אונס למפתה האונס נותן את הצער והמפתה אינו נותן את הצער האונס נותן מיד והמפתה לכשיצא האונס בעצמו מרשות אב רצה להוציא מוציא כיצד שותה בעצמו אפילו היא חוגרת אפי' היא סומא ואפילו היא מוכת שחין ונמצא בה דבר ערוה או שאינה ראויה לבא ביישראל אינו רשאי לקיימה שנאמר ואלו תהיה לאשה אשה הראויה לו: גמ' צער דמאי אמר אבוב דשמואל צער שחבטה על גבי קרקע מתקיף לה רבי זירא אלא מעתה חבטה על גבי שיראין הכי נמי דפטור וכי תימא הכי נמי והתניא ר' שמעון בן יהודה אומר משום רבי שמעון אונס אינו משלם את הצער מפני שפופה

השוכב עמה לאצי הנערה אס נערה היא צשעת נמינה: אציה ובעלה. ואינו מופר עד שיפרו שניהם: מתני' לקמן [מ]. מפרש להו: האונס נותן מיד. לאציה אצ"פ שכונסה: נשואיה. בגמרא (ע"ג) פריך אטו אשתו היא ונפרש לה לכשלא יכנסו דאם כנסה אינו נותן קנס כדכתיב מהר ימהרנה לו ואם מאן ימאן וגו' כסף ישקול אצל אונס כתיב ונתן חמשים כסף ולו תהיה על לאשה: שופה בעליו. בכל שצחר לו לשתות צו לומר על כרחו ישאנה כדכתיב לא יוכל לשלחה כל ימיו (דברים טז.) שפופה

ממון וקשה דה"נ נישואין מוציאין מרשות אב אצל לענין ממון ואמאי צריך למילף מצוגרת ונראה דבא עליה ובגרה לעצמה נפקא לן מונחא לאצי הערה דדרשין לאצי הנערה ולא לאצי צוגרת: צער דמאי. קשה לר"י דמאי קא מיעביא ליה וכי לא ידע הש"ס שיש צער גדול לצמולה צביאה ראשונה וכמה קטנות חולות מזה וכו' דמאחזר צער פשיטא ליה להש"ס דפטור שהרי סופה להצטער צדק תחת צעלה והא אציה כמה תנאי צבכונס (צ"ק דף נט.) דלא חיישי לכחש גופנא פירוש דבר שסופו להיות צד ונראה לר"י דצער צעילה משום תאוות תשמיש אינו צא צשעת

תשמיש אלא אחר כך וכל צער החצלה דמחייב היינו אותו צער הצלה או צער המשלם את הצער שפופה שפופה וימי מעברא והתני רב ביבי קמיה דרב נחמן שלישי נשים משמשות במוך אלו הן קטנה ומעוברת ומניקה קטנה שמא תתעבר ותמות מעוברת שמא תעשה עוברה סנדל מניקה שמא תגמול את בנה ואיזויה קטנה מבת אחת עשרה שנה ויום אחד עד שתיים עשרה שנה ויום אחד פחות מיכן ויתר על כן משמשת כדרכה והולכת דברי ר"מ והכמים אומרים אחת זו ואחת זו משמשת כדרכה והולכת ומן השמים ירחמו משום שנאמר ישומר פתאים ה' וכי תימא דאייעברא כשהיא נערה ואולידה כשהיא נערה ובשיתא ירחי מי קא ילדה והאמר שמואל א"א אין בין נערות לבגרות אלא ששה חדשים וכי תימא בציר הוא דליכא הא טפי איכא הא אלא קאלמר אלא הכי קמיעביא ליה יש בגר בקבר ופקע אב או דלמא אין בגר בקבר ולא פקע אב מר בר רב אשי בעי לה הכי מיתה עושה בגרות או אין עושה בגרות תיקו בעי מיניה רבא מאבוי בא עליה ונתארסה מהו א"ל ימי כתיב ונתן לאבי הנערה אשר לא ארוסה ולמעמך הא דתניא בא עליה ונשאת לעצמה מי כתיב ונתן לאבי הנערה אשר לא נשואה הכי השתא התם הואיל ובגרות מוציאה מרשות אב ונישואין מוציאין מרשות אב מה בגרות בא עליה ובגרה לעצמה אף נישואין בא עליה ונשאת לעצמה אלא אירוסין מי קא מפקי מרשותא דאב לגמרי הא תנן נערה המאורסה אביה ובעלה מפירין לה נדריה: מתני' המפתה נותן שלשה דברים והאונס ארבעה המפתה נותן בושת ופגם וקנס מוסף עליו אונס שנותן את הצער מה בין אונס למפתה האונס נותן את הצער והמפתה אינו נותן את הצער האונס נותן מיד והמפתה לכשיצא האונס בעצמו מרשות אב רצה להוציא מוציא כיצד שותה בעצמו אפילו היא חוגרת אפי' היא סומא ואפילו היא מוכת שחין ונמצא בה דבר ערוה או שאינה ראויה לבא ביישראל אינו רשאי לקיימה שנאמר ואלו תהיה לאשה אשה הראויה לו: גמ' צער דמאי אמר אבוב דשמואל צער שחבטה על גבי קרקע מתקיף לה רבי זירא אלא מעתה חבטה על גבי שיראין הכי נמי דפטור וכי תימא הכי נמי והתניא ר' שמעון בן יהודה אומר משום רבי שמעון אונס אינו משלם את הצער מפני שפופה

השוכב עמה לאצי הנערה אס נערה היא צשעת נמינה: אציה ובעלה. ואינו מופר עד שיפרו שניהם: מתני' לקמן [מ]. מפרש להו: האונס נותן מיד. לאציה אצ"פ שכונסה: נשואיה. בגמרא (ע"ג) פריך אטו אשתו היא ונפרש לה לכשלא יכנסו דאם כנסה אינו נותן קנס כדכתיב מהר ימהרנה לו ואם מאן ימאן וגו' כסף ישקול אצל אונס כתיב ונתן חמשים כסף ולו תהיה על לאשה: שופה בעליו. בכל שצחר לו לשתות צו לומר על כרחו ישאנה כדכתיב לא יוכל לשלחה כל ימיו (דברים טז.) שפופה

ממון וקשה דה"נ נישואין מוציאין מרשות אב אצל לענין ממון ואמאי צריך למילף מצוגרת ונראה דבא עליה ובגרה לעצמה נפקא לן מונחא לאצי הערה דדרשין לאצי הנערה ולא לאצי צוגרת: צער דמאי. קשה לר"י דמאי קא מיעביא ליה וכי לא ידע הש"ס שיש צער גדול לצמולה צביאה ראשונה וכמה קטנות חולות מזה וכו' דמאחזר צער פשיטא ליה להש"ס דפטור שהרי סופה להצטער צדק תחת צעלה והא אציה כמה תנאי צבכונס (צ"ק דף נט.) דלא חיישי לכחש גופנא פירוש דבר שסופו להיות צד ונראה לר"י דצער צעילה משום תאוות תשמיש אינו צא צשעת

תשמיש אלא אחר כך וכל צער החצלה דמחייב היינו אותו צער הצלה או צער המשלם את הצער שפופה שפופה וימי מעברא והתני רב ביבי קמיה דרב נחמן שלישי נשים משמשות במוך אלו הן קטנה ומעוברת ומניקה קטנה שמא תתעבר ותמות מעוברת שמא תעשה עוברה סנדל מניקה שמא תגמול את בנה ואיזויה קטנה מבת אחת עשרה שנה ויום אחד עד שתיים עשרה שנה ויום אחד פחות מיכן ויתר על כן משמשת כדרכה והולכת דברי ר"מ והכמים אומרים אחת זו ואחת זו משמשת כדרכה והולכת ומן השמים ירחמו משום שנאמר ישומר פתאים ה' וכי תימא דאייעברא כשהיא נערה ואולידה כשהיא נערה ובשיתא ירחי מי קא ילדה והאמר שמואל א"א אין בין נערות לבגרות אלא ששה חדשים וכי תימא בציר הוא דליכא הא טפי איכא הא אלא קאלמר אלא הכי קמיעביא ליה יש בגר בקבר ופקע אב או דלמא אין בגר בקבר ולא פקע אב מר בר רב אשי בעי לה הכי מיתה עושה בגרות או אין עושה בגרות תיקו בעי מיניה רבא מאבוי בא עליה ונתארסה מהו א"ל ימי כתיב ונתן לאבי הנערה אשר לא ארוסה ולמעמך הא דתניא בא עליה ונשאת לעצמה מי כתיב ונתן לאבי הנערה אשר לא נשואה הכי השתא התם הואיל ובגרות מוציאה מרשות אב ונישואין מוציאין מרשות אב מה בגרות בא עליה ובגרה לעצמה אף נישואין בא עליה ונשאת לעצמה אלא אירוסין מי קא מפקי מרשותא דאב לגמרי הא תנן נערה המאורסה אביה ובעלה מפירין לה נדריה: מתני' המפתה נותן שלשה דברים והאונס ארבעה המפתה נותן בושת ופגם וקנס מוסף עליו אונס שנותן את הצער מה בין אונס למפתה האונס נותן את הצער והמפתה אינו נותן את הצער האונס נותן מיד והמפתה לכשיצא האונס בעצמו מרשות אב רצה להוציא מוציא כיצד שותה בעצמו אפילו היא חוגרת אפי' היא סומא ואפילו היא מוכת שחין ונמצא בה דבר ערוה או שאינה ראויה לבא ביישראל אינו רשאי לקיימה שנאמר ואלו תהיה לאשה אשה הראויה לו: גמ' צער דמאי אמר אבוב דשמואל צער שחבטה על גבי קרקע מתקיף לה רבי זירא אלא מעתה חבטה על גבי שיראין הכי נמי דפטור וכי תימא הכי נמי והתניא ר' שמעון בן יהודה אומר משום רבי שמעון אונס אינו משלם את הצער מפני שפופה

סימני נערות אינה אסרה להיות צוגרת אלא ששה חדשים, ופעמים שהיא ממרתה לבגור וקיימה יכריס צדיה דמתן ממסת נדה (מז). פנה בוסל וזמל (קדושין טז). נערה המאורסה. להכי נקט נערה דדוקא נערה שהיא צרות אציה דכתיב נעוריה בית אציה (דברים טז).